

som nok skal komme til at mærkes, naar vi komme til at føre den kommunale Hus-holdning der ude, efter at Skattelovene ere gennemførte. Jeg skal eksempelvis anføre, hvad Sogneraadet i et Andragende, der er sendt ind til Landstinget i denne Samling, og som i Fjor var sendt til Folketingets Skatteudvalg, opgør Tabet til for Gentofte Kommunes Vedkommende paa den mellemkommunale Beskatning. Af en samlet Skatteindtægt paa 227,326 Kr. 94 Ø, mener Gentofte Sogneraad paa den mellemkommunale Beskatning at miste over 50,000 Kr. Det er jo et meget betydeligt Beløb, og Forholdene ville blive noget lignende for Lyngby og Søllerød Kommuner.

Det kunde jo i og for sig være lige meget, naar man saa blot vidste, hvor man skulde gaa hen og faa Erstatning for de store Beløb, vi af Hensyn til den mellemkommunale Beskatning miste i disse Kommuner. Men det er ret vanskeligt at faa Øje derpaa, og den naturlige Vej at gaa, at forhøje Formue- og Lejligheds-skatten, vil, naar det fastholdes, at Kjøbenhavn kun faar Lov til at ligne $2\frac{1}{2}$ pCt., eller rettere, naar Kjøbenhavn ikke faar Lov til at ligne efter den progressive Skala, vil det være overordentlig vanskeligt for Kommunerne der ude at komme op over, hvad der lignedes i Kjøbenhavn. Man behøver ikke at have deltaget ret længe i det kommunale Liv i Kommunerne Nord for Kjøbenhavn, før man faar at vide, at Beboerne der ude meget nødig se, at deres Skatter ansættes højere end den Skat, der betales her i Kjøbenhavn, og at de, hvis det sker, ville tage deres Forholdsregler. Der er anket en Del — og med god Grund — over de Skattevedtægter, som her foreslaas, men der er dog for Kommunerne Nord for Kjøbenhavn en Indskrænkning i vor Bevægelsesfrihed med Hensyn til Paaligning af Skatten, som er langt værre end disse Skatteregler, nemlig Hensynet til Skatten, saaledes som den er i Kjøbenhavn. Jeg vil derfor ikke lade denne første Behandling gaa til Ende uden paa denne Egns Vegne at have nedlagt en kraftig Protest mod, at Kjøbenhavn ikke faar Lov til at ligne ligesom alle Landets andre Kommuner efter en progressiv Skala.

Man kunde maaske sige: Naar disse Kommuner ikke kunne faa Tabet ved disse Skattelove dækket gennem en progressiv Beskatning til Kommunen, kunne de maaske skaffe sig Indtægt gennem en høj Ejendomsskyld. Der er jo givet Adgang dertil,

naar Sogneraadet paa to Møder bliver enigt om det, og Amsraadet giver det sin Tilslutning. Jeg tvivler imidlertid meget om, at Kommunerne derved ville være i Stand til paa den Maade at skaffe sig Erstatning for Tabet ved den mellemkommunale Beskatning. Efter en Beregning, jeg har foretaget, vil Ejendomsskylden gennemført helt til Amtet blive 2,15 pro mille, altsaa 2 Kr. 15 Øre pr. 1,000 Kr., til Sognekommunen bliver den vistnok for disse 3 Kommuner, Gentofte Søllerød og Lyngby — det er vanskeligt at beregne det aldeles nøjagtigt, men man holder sig sikkert paa den rigtige Side, naar man ansætter den kommunale Ejendomsskyld, naar den helt har afløst Hartkornsskatterne og opkræves med sit fulde Beløb, til mellem 50 og 70 Øre, naar vi holde os inden for Hartkornsskatternes nuværende Grænse. Det vil altsaa sige, at naar vi tage Ejendomsskyld til Staten og til Amtskommunerne og til Sognekommunerne, komme vi op paa et Beløb af mellem 4 og $4\frac{1}{2}$ Kr. Det er en ganske betydelig ny Skat, her lægges paa de fleste Ejendomme derude, saa jeg er overbevist om, at Ejendomsbesidderne ville sætte alt i Bevægelse, for at Sognekommunerne ikke beskatte yderligere paa Ejendom.

Hvorledes Skatten vil virke, ser man bedst ved at tage en Ejendom og beregne, hvorledes den er stillet i Øjeblikket, og hvorledes den bliver stillet, naar Ejendomsskylden fuldstændig har afløst Hartkornsskatten. Jeg har taget en Ejendom saaledes som der er mange af dem i Vedbæk. Den tilhører en Tømmersevend; han lejer ud om Sommeren og bor derfor forholdsvis billigt. Det er jo næsten en Nødvendighed for Arbejdere og Haandværkere og Statens Bestillingsmænd i Kystbyerne, hvis de overhovedet skulle kunne bo for en Betaling, der svarer til deres Indtægter, at indrette sig paa den Maade. Dette Tilfælde er derfor ikke et Undtagelsestilfælde. Nu betaler denne Mand i Gammel-skat, Bygningsafgift og i Amtsfondsbidrag 20 Kr. 20 Ø, men naar Ejendomsskylden har afløst Hartkornsskatten, kommer han op paa mellem 50 og 60 Kr. Naar man forøger Ejendomsskatten saa betydeligt, som jeg har nævnt, saa de faa et Tillæg af 30 Kr. paa en Skat paa 20 Kr., er det klart, at der er lukket for ad den Vej at skaffe Kommunen forøgede Indtægter. Jeg skal nævne et andet Eksempel derude fra. Det angaar en af Statens Bestillingsmænd, en Portør ved Vedbæk Station. Han har selv bygget en lille Ejendom derude. Den